

РЕШЕНИЕ

№ 3600

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6710** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „АБ ЕКСПРЕС МАРКЕТ“ ЕООД, подадена чрез адв. В. В., срещу решение № 1664/05.05.2025 г. по анд № 15508/2024 по описа на СРС, 19 с-в., с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2400353/17.09.2024 г., издадено от Директора на ДИТ С.-област.

В касационната жалбата са изложени доводи за неправилност на оспореното решение, за допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила и аргументи и доводи, че наложеното наказание е явно несправедливо - касационни основание по чл.63в от ЗАНН вр.с чл.348,, ал.1, т.1-3 НПК. Касаторът твърди, че е налице нередовност при извършеното съобщаване и връчване на АУАН, тъй като седалището и адресът на управление на дружеството-жалбоподател се намира на друг адрес от този, на който е извършено връчването. Излага аргументи в полза на своята теза. Твърди, че в Протокола, въз основа на който е издаден АУАН не е посочено за какъв период следва да се начисли, определи и изплати обезщетението по чл.224, ал.1 КТ, като това не е взето предвид от СРС. Сочи, че е налице основание за прилагане на привилегирования състав на чл.415в КТ и нарушението следва да се преквалифицира. Твърди се, че от извършената проверка е установено, че неизползваният платен годишен отпуск на служителя А. Ц. В. е заплатен, за което посочва, че са представени доказателства. Релевират се доводи, че административното нарушение

е отстранено и не се доказва да са налице неблагоприятни последици за посочения работник или служител. Иска отмяна на въззивното решение и отмяна на наказателно постановление. Алтернативно моли съда да намали наложената имуществена санкция от 1500 лв. на 100 лв., тъй като се касае за „маловажно нарушение“ по смисъла чл.415в КТ. Претендира разноски по делото. В съдебно заседание, касаторът редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, чрез юрк. Г., оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Софийският районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства е установил от фактическа страна следното: Извършена е проверка по спазване на трудовото законодателство от инспектори при Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област на „АБ ЕКСПРЕС МАРКЕТ“ ЕООД на 02.07.2024 г. на място в обект на контрол: [населено място], [улица], стопанисван от дружеството търговски обект, а именно - супермаркет „С.“, както и на 09.07.2024 г., на 15.07.2024 г. и на 19.07.2024 г. по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област. При проверката в обекта на 02.07.2024 г. е връчена призовка на управителя на магазина, с указания за явяване и представяне на доказателства, изброени в същата. По време на проверката са констатирани няколко нарушения, едно от които е посочено в т.2 от изготвения за проверката Протокол №ПР2425516 от 19.07.2024 г., а именно: „работодателят не е изплатил (не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено) парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж на лицето А. Ц. В. на длъжност „продавач-консултант“, съгласно чл.224, ал.1 от КТ, във вр. с чл.228, ал.3 от КТ“. Даден е срок за изпълнение на предписанието 31.07.2024 г. Изготвеният протокол за извършена проверка изх. №ПР2425516 от 19.07.2024 г. е връчен на пълномощник на дружеството на 19.07.2024 г. и е бил обжалван по реда на чл.97, ал.1 от АПК пред изпълнителния директор на Д „ИТ“СО. Налице е постановено решение от 21.08.2024 г. от изпълнителния директор на Д „ИТ“СО, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата по т.1-4 от атакувания протокол и предписанията са потвърдени, а в частта по т.5 е уважена и предписанията са отменени. Това решение е обжалвано по реда на АПК пред АССГ. Образувано е било адм.д. №9403/2024 г. по описа на АССГ, II отделение, 56 състав. С определение №27583 от 18.12.2024 г. на АССГ, II отделение, 56 състав по адм.д. №9403/2024 г. по описа на АССГ жалбата е била оставена без разглеждане като недопустима и производството е било прекратено.

На дружеството е съставен е акт за установяване на административно нарушение №23-2400353 на 19.07.2024 г. от свидетеля Пешка Д. Е. – инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, за нарушение на чл.224, ал.1, във вр. с чл.228, ал.3 от КТ, който е съставен в присъствие на упълномощено от управителя на дружеството лице П. А. и му е връчено на 19.07.2024 г., т.е. на датата на съставянето. Срещу АУАН не е депозирано възражение. Въз основа на АУАН на 17.09.2024 г. е издадено наказателно постановление № 23-2400353 на изп. директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област. Същото било връчено на 02.10.2024 г. на адреса по седалище и адрес на управление на дружеството.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, а по същество се явява правилно. Въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото, като подробно е обсъдил събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства. Въз основа на установеното е направил обосновани изводи относно законосъобразното съставяне на АУАН и НП, както и за липсата на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите, обективирани в оспореното решение, че административнонаказателната отговорност на юридическото лице е ангажирана законосъобразно.

По отношение на наведените от касационния жалбоподател аргументи за съществени нарушения на административнопроизводствените правила с оглед нередовност при извършеното съобщаване и връчване на АУАН, настоящият състав напълно споделя изводите на СРС, че не е налице твърдяното нарушение, тъй като процесният АУАН е бил връчен на упълномощено от управителя на дружеството лице. Тук е мястото да се отбележи, че по делото е налично нотариално заверено пълномощно с рег. № 20329 от 09.07.2024 г. на М. М.- Р., нотариус в район РС София с рег. № 504, по силата на което А. С. С. лично и в качеството му на управител на „АБ ЕКСПРЕС МАРКЕТ“ ЕООД упълномощава П. М. А. да подписва и получава от негово име всякакви документи, в т.ч. АУАН и НП, което води до еднозначен извод, че връчването на АУАН на П. М. А. е валидно извършено, връчено на лице с представителна власт и не нарушава правото на защита на наказаното лице, защото волята на управителя на дружеството е документи от този вид да се връчват на упълномощеното лице.

Настоящият съдебен състав възприема и изцяло мотивите на СРС, че не води до нарушаване правото на защита, посоченото в АУАН и НП място на обект на контрол: Супермаркет „С.“, намиращ се в [населено място], [улица], тъй като изрично се сочи, че това е обект на проверка за конкретна дата.

Не могат да бъдат споделени аргументите на касационния жалбоподател, че е следвало в Протокола, въз основа на който е издаден АУАН, да бъде посочено за какъв период следва да начисли, определи и изплати обезщетението по чл.224, ал.1 КТ. Разпоредбата на чл.224, ал.1 КТ задължава работодателят да начисли и изплати процесното обезщетение, а разпоредбата на чл.228, ал.3 КТ регламентира крайния срок до който това следва да бъде извършено - не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено. След изтичането на този срок неизпълнението на това задължение от страна на работодателя влече за същия административнонаказателна отговорност. Не е необходимо и не се дължи от наказващия орган да определя период за изпълнение на това задължение, тъй като законът го е регламентирал. Съгласно чл.224, ал.1 КТ при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителът има право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск. Съгласно чл. 228, ал.3 КТ обезщетенията, дължими при прекратяване на трудовото правоотношение, се изплащат не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено, освен ако в колективния трудов договор е договорен друг срок. От представената разчетно-платежна ведомост за месец март 2024 г. и от дадената на 15.07.2024 г. писмена информация от П. А. - пълномощник на жалбоподателя, се установява, че не са начислени и изплатени обезщетения за платен годишен отпуск за периода 01.01.2024-20.03.2024 г. на А. В.. Противно на твърдението в касационната жалба, до приключване на проверката не са били представени документи, от които да е видно, че работодателят е изплатил

обезщетението за неизползван платен годишен отпуск на А. В.. Доказателства за извършено плащане не са представени и в съдебното производство пред СРС, и пред настоящата инстанция. Предвид гореизложеното не са налице основания за изменение на наказателното постановление съгласно привилегирания състав на чл. 415в КТ, поради което и в тази част касационната жалба се явява неоснователна и недоказана.

Предвид гореизложеното, съдът не констатира наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, които да обуславят отмяна на оспорения съдебен акт, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 130 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1664/05.05.2025 г. по анд № 15508/2024 по описа на СРС, 19 с-в. ОСЪЖДА „АБ ЕКСПРЕС МАРКЕТ“ ЕООД, представлявано от управителя В. Б. Б., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет.5 да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, сумата в размер на 130 (сто и тридесет лева) лв, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.